

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

Caput XX. Qualiter Christus pro ea laudes deo patri persolvit.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

CAPUT XX.

QUALITER CHRISTUS PRO EA LAUDES DEO PATRI PERSOLVIT.

DE quadam cum post susceptionem sacratissimi corporis Christi gratias Deo pangeret, ac ipsum Dei Filium Jesum, amantis animæ sponsum floridum exoraret, ut ipse pro tanto et tam inæstimabili dono in se sibi collato, laudes amatorias Deo Patri persolvere dignaretur, vidit ipsum protinus Patri cœlesti reverenter adstantem, et his verbis illum dignissime extollentem :

*Cætus in excelsis te laudat cœlicus omnis,
Et mortalis homo, et cuncta creata simul*¹.

Unde per hæc verba, *cætus in excelsis*, intellexit Dominum intrahere sibi concordiam universæ laudis cœlestium; per illud vero, *et mortalis homo*, simul in se counire omnium mortalium intentionem; ac per illud, *cuncta creata simul*, totius creaturæ essentiam etiam in seipso ad laudem Dei Patris coadunare, atque sic ex parte omnium cœlestium, terrestrium, et infernorum pro ipsa laudem in conspectu Dei Patris personare.

Omnem
creaturam
in se
Christus
concludit.

Dehinc ipsa innixa supra pectus dilecti sui, audivit in intimis divini Cordis quasi tres pulsus sonantes². Quod dum illa multum admirans, scire cuperet quid per tales pulsus notaretur, Dominus respondit: « Tres isti pulsus tria denotant verba quibus animam alloquor amantem: primus itaque, est *veni*, scilicet secedendo ab omnibus creaturis; secundus est,

1. Ex hymno *Gloria laus* in Processione diei Palmarum.

2. Cf. part. I. c. 10. et part. V. cap. ultimum.

Cor
divinum
thalamus
animæ.

intra, videlicet fidenter tamquam sponsa; tertius est, *thalamum*, id est, Cor divinum. » Per hæc verba intellexit quod Deus primo evocat quemlibet electum ab omni creatura, ita ut omnibus delectamentis, quæ in aliqua potest invenire creatura, libera et plena voluntate abrenuntians, ipsi soli Domino Deo suo devotione tota vacet. Dehinc Dominus suadet confidentiam, ut scilicet electus, tamquam sponsa quæ nullam omnino veretur repulsam, fiducialiter semper accedat, et intret thalamum Cordis sui divini, in quo abundat et superbundat copia totius delectationis et beatitudinis, quam nunquam cor poterit humanum exoptare.

Quæ sit
vox Filii
Dei.

Tunc illa vehementi desiderio desiderabat ut aliquem sonum sive modum mereretur percipere vocis Filii Dei, suavi sono quo intonare solet laudes Deo Patri. Cui Dominus: « Vox mea nihil adhuc est nisi tantum: *fiat*; id est, prævalentia divinæ voluntatis meæ. Nam cælum, terram, maria et omnia quæ in eis sunt, solo verbo illo creavi, sicut Scriptura testatur, dicens: *Fiat lux, fiat firmamentum*, etc. Quia omnia quæ in cælo et in terra sunt, sola divina voluntate mea reguntur, et omnis Sanctorum laus, gaudium et beatitudo, solo nutu meo incitantur. »

CAPUT XXI.

QUOD COR DOMINI IN SIMILITUDINE LAMPADIS SIBI VISUM EST.

IN Missa quadam, dum cogitationibus diversis impedi-
tibus, fruitione divina frustraretur, mediatricem Dei et
hominum, Virginem Mariam, exorabat ut sibi præsentiam
Filii sui dilecti obtineret. Cujus interventu, ut credimus,
conspexit Regem gloriæ, Dominum Jesum, in solio subli-